

Et af udvalgets spørgsmål og landbrugsministerens svar herpå

Spørgsmål:

»Finder ministeren det rimeligt, at sukkerfabrikkernes fortrinsstilling, som den er beskrevet i forslaget, ikke skal kunne gælde for f.eks. konserverfabrikkers udlæg i forbindelse med kontraktavl af konserverærter? En konserverfabriks udlæg omfatter foruden udsæd også omkostninger til ukrudtsbekæmpelse og svampebekæmpelse samt alle omkostninger i forbindelse med afgrødens bjærgning. Disse omkostninger vil for de flestes vedkommende være betydeligt større end de udlæg, en sukkerfabrik måtte have.«

Svar:

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslagets § 4, har vi fra landbrugsministeriets side været inde i overvejelser af de problemer, som er omtalt i spørgsmålet. Ministeriet har herunder forsøgt at afveje de forskellige modstridende interesser – typisk kreditorsidens og debitorsidens interesser – over for hinanden. Da erhvervslivets interesser i denne sag naturnødvendigt er modstridende, var det på forhånd umuligt at tilgodese samtlige ønsker til en ny ordning, men jeg finder fortsat, at der ved det foreliggende lovforslag set som helhed er tilvejebragt en rimelig balance mellem de modstridende interesser.

Når vi fra landbrugsministeriets side i sidste ende har valgt i alt væsentligt at opretholde den hidtidige retsstilling for sukkerfabrikkerne, er dette bl.a. begrundet i, at der til denne specielle form for kontraktavl er knyttet en ganske betydelig forskudsudbetaling, som de pågældende landmænd får til hjælp ved betaling af juni-terminen. Hertil kommer, at sukkerfabrikkernes særstilling er så gammel (helt fra 1933), at den for længst er almindeligt kendt og respekteret og derfor ikke giver problemer i praksis.

Hele høstpantebrevsordningen, som i vore dage kun tjener en ret lille personkreds, er en ganske særegen undtagelse fra hele vort almindelige creditsystem, og i denne specielle

ordning er så indeholdt en undtagelsesordning for så vidt angår dyrkning af sukkerroer på kontrakt med en sukkerfabrik. Et er imidlertid at opretholde en gammel, indarbejdet og ret begrænset undtagelsesordning inden for høstpantebrevsordningen, selv om der principielt ikke burde være sådanne undtagelser; noget andet og efter min mening mere betænkeligt vil være at udvide denne undtagelsesordning til andre kontraktavlsordninger. Med kontraktavlens stedse stigende udbredelse må jeg befrygte, at man efterhånden vil svække sikkerheden for høstpantebrevskreditor så meget, at hele ordningen ville blive gjort illusorisk.

Hertil kommer så, at vi fra ministeriets side ikke har fundet det teknisk muligt at udforme en generel undtagelsesbestemmelse med hensyn til kontraktavl. Jeg kan i denne forbindelse også henvise til spørgsmålet, hvoraf fremgår, at de fordringer, der ønskes sikret ved f.eks. kontraktavl af ærter til en konserverfabrik, er udlæg til udsæd, ukrudts- og svampebekæmpelse samt alle omkostninger i forbindelse med afgrødernes bjærgning. Der er således ikke sammenfald med de fordringer, som ved lovforslaget sikres sukkerfabrikkerne.

Som det fremgår af bilagene til mit svar på spørgsmål 1 og 2, var der i de to lovudkast, som har været ude til høring hos erhvervs- og interesseorganisationerne, lagt op til at ophæve den hidtidige undtagelsesordning for sukkerfabrikkerne. Dette gav anledning til indsigelse fra sukkerfabrikkernes og sukkerroeavlernes side, medens der ikke var nogen af de andre organisationer, der berørte spørgsmålet om kontraktavl, bortset fra De samvirkende danske Frøavlerforeninger, der anså det for positivt, at man afskaffede den hidtidige særordning for sukkerfabrikkerne. Som nævnt i mit svar på spørgsmål 1 og 2 blev det færdige lovforslag sendt ud til orientering for organisationerne den 17. januar 1986, og den eneste reaktion derpå er foreløbig skrivelser fra De danske Sukkerfabrikker